

for den eneste Behandling, ikke vare bleve opmærksomme paa, at der havde indsnegat sig de Ord, at disse Midler skulde benyttes „i Overensstemmelse med denne Lovs Forskrifter“, saa gjælder dette ikke det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (P. Nielsen), som i Tide gjorde opmærksom derpaa, men ivrig beskæftiget, som jeg var, med Lønningsafsaerterne oversaa jeg den Gang dette Punkt, men det er jo siden blevet rettet.

Formanden: Folkethingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Frederiksen: Jeg frasalder Ordet

J. N. Hansen: Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Bry) i sit sidste Foredrag yttede, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Præsterne vare Embedsmænd i Staten ligesom andre Embedsmænd, ikke havde Noget med denne Sag at bestille, er dette kun hans Mening, men det har under denne Forhandling helt igjennem viist sig, at Andre, baade Modstandere og Venner af dette Forslag, sætte det i Forbindelse med det nævnte Spørgsmaal. Det hjælper altsaa ikke, at det ærede Medlem finder, at det ikke har Indflydelse paa Sagen, da de fleste andre ærede Medlemmer, som have yttret sig, have fundet, at dette Spørgsmaal netop hører ind under Sagen. Naar det ærede Medlem derefter nævnte, at en Forandring i Lønningsmaaden for de nuværende Embedsmænd kunde vedtages, uden at disse kunde modsætte sig det, skal jeg bemærke, at jeg som Udvalgsmedlem og som Ordfører angaaende mange af vore Lønningslove altid har hørt og har maattet høre mig for den Regel, at vi, naar vi vilde gjøre Forandring i Embedsmændenes Lønninger, maatte lade de Embedsmænd, som paa den giene Tid havde Embederne, blive staaende paa den Gage, hvorpaa de stode, og at vi kun kunde indføre Forandring efter Balance. Jeg veed nu ikke, om det ærede Medlem er stærk nok til at indføre en anden Regel for Fremtiden. Det skulde glæde mig, hvis han var det; men er han ikke bestemt derpaa, maa han finde sig i, at det, som hidtil har været Regel, vedbliver at være det, nemlig, at vi ere bundne med Hensyn til de Lønninger, som vi give de nuværende Embedsmænd, saaledes at vi ikke kunne forandre dem, inden disse Embedsmænd afgaa fra de Embeder, hvori de sidde, og Embederne blive besatte med Andre. Endelig kunde det ærede Medlem ikke finde, at Bestemmelsen om, at Overskudet kun maatte bruges i Henhold til en særlig Lov, havde Noget med Grundloven at bestille. Jeg vil imidlertid spørge det ærede Medlem, om der, hvis dette Forslag blev Lov, paa Finantsloven vilde kunne tages Bestemmelse om dette Overskuds Anvendelse, saalange vi ikke havde

en særlig Lov derom? Er det dog ikke den Ret, Grundloven giver Bevillingsmyndigheden, at den kan vedtage Udgifter paa Finantsloven, uden at der gives nogen særlig Lov derom? Naar altsaa Vedtagelsen af et Lovforslag som dette vil forhindre Bevillingsmyndigheden i at vedtage Udgifter paa Finantsloven, hvad den efter Grundloven har Ret til at gjøre, uden at der gaar nogen Lov derom forud, vil jeg spørge, om det ikke er et Indgreb i vor grundlovmæssige Ret, naar man siger: Dette Overskud kan ikke opføres paa Finantsloven, før der er givet en særlig Lov om dets Anvendelse? Dertil kommer endnu, hvad det ærede Medlem ikke nævnte, nemlig at Alt, hvad der benyttes til Præsternes Lønning, skal holdes udenfor Statsregnskabet; dette maa være en Bestemmelse, som det ærede Medlem ikke magter, siden han ikke nævnte den. Det skulde undre mig, om Noget vil kunne stemme for disse Bestemmelser, saasnart det staa klart for ham, at de indeholde en Overtrædelse af Grundlovens § 49.

Frederiksen: Det maa dog erindres, at alle vore Lønninger ere bestemte ved særlige Love, og mig i det Mindste har det aldrig været bevidst, at jeg, naar jeg stemte for de særlige Lønningslove, stemte for et Grundlovsbrud. — Svad her umidlertid er af større praktisk Betydning, er det, som det ærede Medlem yttede om Tienden. Det ærede Medlem mente, at vi ikke, naar vi her gik ind paa at lønne Præsterne med Byg, den næste Dag kunde lønne dem med Penge, og han tilføiede, at vi Andre jo holdt paa, at man, naar Lønninger for Embedsmænd een Gang ere staaede fast, først kan forandre dem ved Balance. Dette er ganske rigtigt, hvad Lønningernes Beløb angaar, men ved at konvertere Byg til Penge forandres Lønningernes Beløb aldeles ikke. For Embedsmænd saavel i Fællesstaten som i Kongeriget have vi hvert Dieblit forandret Lønningsbestemmelser efter Byg, efter Blandingsløb, efter Kornpriser paa de forskjelligste Maader til Lønning i Penge, og Andet er der jo heller ikke Tale om at gjøre for Præsternes Vedkommende. Det er mig aldeles ufatteligt, at det, der her maatte ske, i mindste Maade skulde kunne have Indflydelse paa Tiendens Konvertering. Jeg har hørt, hvad ogsaa det ærede Medlem har hørt, nemlig at den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet har erklæret, at han ikke vilde være imod Tiendens Afløsning, naar den blev Gjenstand for et særligt Lovforslag og ikke blev taget med under denne Sag, med Hensyn til hvilken man er kommen til en særlig Overenskomst. Naar det ærede Medlem var en saa varm Ven af Tiendens Afløsning, havde jeg ventet større Understøttelse af ham med Hensyn til det Forslag, jeg havde indbragt om Tiendens Afløsning. — Grunden til, at jeg bad om Ordet,